

BEKÖSZÖNTŐ

A SIKLÓSI KATOLIKUS PLÉBÁNIA TÁJÉKOZTATÓJA

Szenzációs Krisztus-relief került elő a siklói várban

Az MNM-NÖK Műemléki Kutatási Osztályának művészettörténésze, Bartos György egy Fájdalmas Krisztust ábrázoló kőfaragványt fedezett fel, és bontott ki a falazatból – tájékoztat a Múlt-kor.hu.

A siklói várban az 1950–60-as évek műemléki kutatási és helyreállítási munkáinak folytatásaként 2004-ben indult újabb restaurátori, régészeti és művészettörténeti kutatások már eddig is számos fontos részlettel gazdagították a vár építéstörténetéről való tudásunkat. Ezekre alapozva 2011-re befejeződött a déli és a keleti szárnyban a múzeum rekonstrukciója, valamint megújult a késő gótikus várkápolna is, melyet Horler Miklós építész, műemlékvédelmi szakember „a magyar középkor alkonyának megrázó hattyúdala”-ként méltatott.

2013–14-ben a kutatás, majd a – most befejeződő – kivitelezési munka az északi és a nyugati szárny homlokzatain folytatódott. A homlokzati vakolatok leverése közben a falkutatói megfigyelést Bartos György művészettörténész, a Magyar Nemzeti Múzeum Nemzeti Örökségvédelmi Központ Műemléki Kutatási Osztályának főmuzeológus kutatója végezte. Ennek során számos – a török kori és barokk falakba másodlagosan, falazókóként beépített – gótikus és reneszánsz kőfaragványt azonosított, dokumentált, illetve néhány különösen érdekes darabot ki is bontott a falakból. Közülük a legjelentősebbek az 1971-ben Szakál Ernő szobrász, restaurátor által töredékeiből rekonstruált, gótikus zárterkély újabb faragványai és egy oroszláncímeres töredék.

A kutatás legvégén, utolsó darabként szenzációs lelet került elő: egy igen finoman megmunkált kőhasáb az alaposabb vizsgálat, majd a kibontás során igazi műalkotásnak bizonyult. A kiváló szobrászmunkával készült relief a Fájdalmas Krisztust (latinul: Vir dolorum) ábrázolja a sebeivel. A képeken a kibontás különböző fázisai láthatók.

A kutató valószínűnek tartja, hogy a szobor a Garai-kori (még az 1507–15 között felépített szentély nélkül működő) várkápolnához tartozott, talán egy szentségtartó, vagy inkább egy oltár felső elemeként, amely a vár és a kápolna Garai Jób-féle átalakításakor készülhetett. A nyugati homlokzati falba feltehetően 1543-ban, Siklós törökök általi elfoglalásakor építhették be, amikor a várkápolnát – berendezését eltávolítva – dzsámivá alakították át. Az ostrom során szétlőtt nyugati szárny helyére azonnal falat építettek, s ennek építői (bizonyára keresztények) olyan kegyelettel és gondossággal építették be a Krisztus-reliefet, hogy az szinte teljes épségben került elő.

Szent Imre ma is példakép

A magyar ifjúság védőszentje, akitől bátorságot, alázatot, Isten iránti szeretetet, imádságos lelkületet tanulhatnak a fiatalok. A siklósi Szent Imre Katolikus Általános Iskola és Előkészítő Szakiskola november 5-én ünnepelte névadójának emléknapját.

„Légy irgalmas minden erőszakot szenvedőhöz, őrizd szívedben mindig az isteni intést: "Irgalmasságot akarok, nem áldozatot." Légy türelmes mindenkhez,

nemcsak a hatalmasokhoz, hanem azokhoz, akik nem férnek a hatalomhoz. Azután légy erős, nehogy a szerencse túlságosan felvessen, vagy a balsors letaszítson. Légy alázatos is, hogy Isten felmagasztaljon most és a jövőben. Légy majd mértékletes, hogy mértéken túl senkit se büntess vagy kárhoytass. Légy szelíd, hogy sohase harcolj az igazság ellen. Légy becsületes, hogy szándékosan soha senkit gyalázzal ne illess." Ezeket a szavakat intézte ezer évvel ezelőtt Szent István királyunk intelmeiben fiához, Szent Imréhez. A szavak azonban ezer év alatt sem veszítettek jelentőségükből. A siklósi Szent Imre Katolikus Általános Iskola és Előkészítő Szakiskola ünnepi szentmiséjén Dr. Udvardy György pécsi megyéspüspök a szent herceg példáján keresztül buzdította az iskola diákságát és nevelőit a tanulás és a tanítás fontosságára, lévén Szent Imre hiteles és korszerű példakép, akitől ma is érdemes tanulnunk. A szentmise után Dr. Udvardy György megáldotta az iskola új zarándokzászlóját.

Batki Ottó
ig.

Juhász Gyula:

Karácsony felé

Szép Tündérország támad föl
szívemben

Ilyenkor decemberben.

A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű ígélet,
Ilyenkor decemberben.

...Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,
Beheggesztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.

...És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorún nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk
rendületlen,
S ne csak így decemberben.

Zúgjanak a harangok

Szakad a hó, sűrű pelyhek holdsugarában táncolnak,
Odafront millió csillag dicsfényt árasztanak.
Angyalok kórusa hírt hoz, vidáman zengedezi,
Messiás megszületett emberek, szív lélek érzi.

Pásztorok jönnek, jászol előtt térdre leborulnak,
imát suttognak. Tudjátok kinek? A Megváltónak!
Új idők-új törvények mennyből eljött Isten Fia,
mondjuk együtt ezerszer igaz hittel alleluja!

Nekem menedémem templomunk áldott oltáránál;
az áhítat, az imádság, áldozás az Atyámnál.
Betlehemi kisded megszületté Te utat mutatsz,
vigaszt békét örömet nekünk egyedül Te adsz.

Karácsony ünnepe egyházunk örök fényessége,
mennyei királyságodnak földön nem lehet vége!
Zúgjanak világnak minden sarkában a harangok
dicsőítsünk, halandók és mennyországi angyalok!

Varga Ferenc

Elmentél

A szürke köd fátylát a Nap arany sugara széttépi,
a kétség a döbbenet, a lelkünket gyásszal ellepi.
Bánat ezer éles szilánkja döfi sóhajtó énem,
lesz nekem még ilyen örök-vidám jó pajtásom kérdem?

A gyermekkori barát ki igaz ragaszkodó hol vagy?
Elmentél hirtelen, mögötted tátong az úr mely oly nagy.
Nincs éjtem, sem nappalom miért csak a kínzó fájdalom?
Égikhez imádkozom az éj takarja be álmom?

Oly sok év oly sok együttlét pillanatként minden elmúlt.
Szemed lecsukódott örökre, a szikra a fény kihunyott.
Forgolódom éjszaka, mint a kisgyerek felriadom,
párnám sós könnyektől átázott, elég már nem akarom!

Letettek az anyaföldbe visszatértél az Istenhez,
porból lettél azzá leszel, nincs közöd földi élethez.
Angyalok hófehér szárnyán suhansz, Te már megérkeztél,
más világba, valaki hívott, és örökre elmentél.

Barátom emlékére

Varga Ferenc

PLÉBÁNIAI TANÁCSOSOK TESTÜLETE

Összesen 72 jelölő lap érkezett vissza a plébániára. A lapokon 59 személyre tettünk jelölést. Az első 20 jelölt névsorát tesszük az alábbiakban közzé. Kérem, ha valaki nem kíván indulni a választáson, akkor jelezze nekem. Kérem azt is, hogy ha bárkinek kifogása van a jelöltek valamelyikével, szintén legyen kedves nekem jelezni.

A választások 2014. december 21-én lesznek, a szentmisék után.

A Plébániai Tanácsosok Testületébe az alábbi személyeket jelölték a kedves hívek:

Szabó Balázs	59 jelölés	
Bosnyák Márk	57 jelölés	
Bender Attila	37 jelölés	
Czégény Ákos	34 jelölés	
Papp Gáborné	29 jelölés	
Ujvári Cseh Péter	28 jelölés	
Bagi Zsolt	27 jelölés	
Vetró Dezsőné	25 jelölés	Nem indul a választáson!
Jandura Károlyné	24 jelölés	
Varga Györgyi	21 jelölés	
Kovács Antónia	21 jelölés	
Tollas Tibor	21 jelölés	
Szentgyörgyváros Tamás	21 jelölés	Nem indul a választáson!
Zelefai Tamás	18 jelölés	
Nagy Ibolya	15 jelölés	
Márta Zoltánné	11 jelölés	
Vetró Dezső	10 jelölés	Nem indul a választáson!
Kovács Jánosné /Margitka	9 jelölés	
Berta László	9 jelölés	
Papp Judit	8 jelölés	
Póttag		
Mikola Jánosné		
Mehring Antal		

Dohány Zoltán
plébános

Decemberi programjaink:

December 4. Csütörtök	Elsőcsütörtök, reggel 6 órakor szentmise az Oltáriszentség tiszteletére
December 5. Péntek	Elsőpéntek, reggel 6 órakor szentségbetétel és litánia. 18.00 Szentmise a rózsafüzér társulat élő és elhunyt tagjaiért.
December 6. Szombat	14 óra Imaóra a templomban. 15 óra Szentmise a fatimai Szűzanya tiszteletére.
December 7. Vasárnap	16 óra Szentmise Kisharsányban. 16 óra 30 perc Rózsafüzér titokcsere és szentségimádás.
December 8. Hétfő	12 órától 15 óráig Imádság nemzetünk megújulásáért a templomban. 19 óra a Katekumen csoport összejövetele a plébánián.
December 10. Szerda	18 óra 45 perc Bibliaóra a plébánián.
December 14. Vasárnap	16 órakor gyermekmise Siklóson. A szentmise előtt 15 óra 30 perctől Mikulást-váró összejövetel a plébánián..
December 15. Hétfő	19 órától Testületi ülés a plébánián.
December 17. Szerda	18 óra 45 perc Bibliaóra a plébánián.
December 20. Szombat	18 óra A szentmisére érkezik a Betlehemi láng.
December 21. Vasárnap	15 óra Szentmise Nagytótfaluban. 18 órakor Görög Katolikus Szentmise lesz a templomban. /17 órától Bodogán László parókus úr gyóntat a templomban./
December 24. Szerda	16 órakor Pásztorjáték Siklóson. 17 órakor mise Nagytótfaluban. 22 órakor mise Nagyharsányban. 24 órakor éjféli mise Siklóson.
December 25. Csütörtök	11 óra 30 perc Szentmise Nagyharsányban 15 óra Szentmise Kistapolcán.
December 26. Péntek	Szent István diakonus és vértanú ünnepe-Karácsony második napja 15 óra Szentmise Kisharsányban.
December 27. Szombat	15 óra 30 perctől Szereteláng imaóra a templomban. Szent János apostol ünnepe-Borszentelés a 18 órai szentmise keretében.
December 28. Vasárnap	A Szent Család Ünnepe.
December 30. Kedd	Év végi hálaadó túra (9-16 óráig)
December 31. Szerda	18 órakor Hálaadó szentmise Siklóson.

2014.december 20-án (szombat)

18 órakor kerül sor a betlehemi láng fogadására a templomban.

2014.december 30-án (kedd)

Indulás 9 órakor a siklósi buszpályaudvartól. A Tenkes tető keresztnél találkozunk a környékből jövőekkel. Tarisznyából étkezés, szalonnasütés stb. Majd indulás tovább a Máriagyüdi kegytemplomba, ahol 14 órakor kezdődik a szentmise. Visszaérkezés Siklóásra kb. 16 óra körül.

Kanizsai Dorottya cserkészcsapat nevében:

Tóth János

cspk

2014. decemberi imaszándékok

Egyetemes imaszándék: Hogy a Megváltó születése hozzon békét és reményt minden jó szándékú ember életébe.

Evangelizációs imaszándék: Hogy a szülők igaz evangelizátorok legyenek, továbbítva gyermekeiknek a hit különleges ajándékát.

Karácsony varázsa

avagy az embertől el nem vehető öröm

Ezen gondolkozva, hét okot találtam. Ezeket szeretném felsorolni, kezdve a legegyszerűbbnél.

1 Karácsonykor az emberek mernek *ünnepelni*. Nagyon jó dolog a hétköznapiak taposómalmát valami mással megszakítani. A naptár fekete betűi közé odakívánkozik a piros betűs ünnep. Ilyenkor az emberek nem azzal foglalkoznak, ami hasznos, ami jövedelmező, vagy amit muszáj tenni. Egy kicsit elfelejtik gondjaikat, és mernek szabadon pihenni és örülni. Céltalan dolgokat tesznek, örülnek, ünnepelnek. Nagyon kell ez az embernek, nehogy beletespedjen a csupán egydimenziós életbe. Az ünnep megsejtet egy másik dimenziót, a szabadság, az e világot meghaladó transzcendencia dimenzióját.

Karácsonykor az emberek lelkiismeret-furdalás nélkül bekapcsolódnak az egyetemes ünneplésbe. Annál szívesebben teszik ezt, mert a karácsony nem valaki vagy valami "elleni" ünnep. Nem egy háború vagy forradalom győzelmét idézi, amelynél mellékhangként mindig ott kísért a legyőzöttek sóhaja. Nem is valami hős halálát idéző gyászünnep, amelyben ott bujkál a gyilkosai iránti harag. Nem is a tavaszt, az aratást vagy a szüretet dicsérő természeti ünnep, amelyekbe az a gondolat lopakodik be, hogy a tavaszra majd jön a tél, a begyűjtött termés pedig elfogy valamikor. A karácsony ünnepe mindezeketől különbözik. Valami mást ünnepel. De mit?

2 A karácsony a *fény* ünnepe. Ösztönszerűleg mindenütt fényekkel ünneplik a karácsonyt. A karácsonyfán gyertyák vagy lámpák égnek, csillagszórókat gyújtunk, az utcák fényes díszben tündökölnék. Csodálatos teremtmény ám a fény! A fénysugarak abszolút sebességgel száguldanak. Nem érinti őket semmi hatás. Szuverén módon uralkodnak a sötétségen. A sötétség csak akkor tűnik hatalmasnak, ha távol van minden fénytől. Amint fény közeledik hozzá, megszűnik sötétség lenni, és fénné változik. A fény az, amivan, a sötétség csak hiány, erőtlen "semmi". Karácsony fényünnepként ezt sejteti meg velünk: mindenben győz a fény! Nem valami reménység üzenete ez?

3 Karácsonykor egy gyermek *születésére* emlékezünk. Gyermeket a világra hozni: nagy remény-cselekedet. Aki gyereket nemz és hoz a világra, az ezzel megvallja, hogy "élni, élni, mily édes, mi szép!" (*Madách*). Hiszen, ha nem lenne jó emberként élni, a legnagyobb felelőtlenség volna gyerekeket szülni. Az emberek önkéntelenül örülnek egy gyermek születésének. Jézus is mondja: "Az asszony, amikor szül, szomorkodik, mert eljött az ő órája, amikor azonban megszülte a gyermeket, már nem emlékszik a szorongatásra az öröm miatt, hogy ember született a világra" (Jn 16,21). Hiába próbálják a pesszimista filozófusok tagadni ezt az örömet. Az emberek szívébe mélyen beleoltott élet iránti bizalom feltör minden gyermek születésekor. Ezt érzik meg az emberek karácsonykor is. Megszületett egy gyermek, és ennek örülünk.

4 A karácsony a *gyermekek* ünnepe. Ilyenkor kapnak a gyerekek ajándékokat, ilyenkor bámulják a túlvilági csodaként csillogó karácsonyfát. A gyermek közelebb áll a lét mély értelmének megérzéséhez, mint mi, fásult, felvilágosult "felnőttek". A gyermek tud bizakodni, önfeledten örülni. Neki minden játék. Hiszi, hogy minden körülötte forog. Megtapasztalja, hogy szeretik és védik, mert kicsi és védtelen.

5 Az *anya és gyermeke* csodálatos viszonyát ünnepeljük karácsonykor. Az Istennek talán legszebb teremtménye az édesanya szíve. Az olaszoknak van egy szép mondásuk: "Az édesanya szíve olyan, mint egy tükör, és arra való, hogy benne az Isten szívét lássuk." Rengeteg a gond és a baj mindenfelé, amerre nézünk, de jelen vannak ebben a világban az édesanyák is. Ők a szeretet hősei. Karjukban tapasztalja meg a gyermek, hogy az anyai szeretet jó, szép és igaz. Nem rossz, nem csúf és nem hamis. Anya és gyermeke ketten vannak, de mégis egyek: minden gondolatuk és érzésük egymásba fonódik. Azonnal elkezd sírni a kisgyerek, ha az anyja csak egy pillanatra is eltűnik mellőle, és mekkora az öröme, amikor anyját ismét meglátja. Mindjárt vége a sírásnak, és megjelenik a gyermekarcon a felszabadult mosoly. Nem lehet gyökeresen rossz az a világ, ahol vannak édesanyák és gyermekek.

Öt elemet említettünk, amelyek, úgy látszik, elegendők arra, hogy varázsukkal megejtsék az emberek szívét. A nem keresztényekét és a nem vallásosokét is.

6 Van azonban karácsonynak egy hatodik eleme, amelyet csak a keresztények tudnak. Ők azt ünneplik karácsonykor, hogy *Isten belépett a mi világunkba*. "Az Ige testté lőn, és miköztünk lakozék" (Jn 1,14). Az Atyaisten örök Fia, Mária fiaként emberré lett, hogy bennünket, embereket isteni életében részesítsen. Sötét ez a világ, és mélységesek fájdalmai. A karácsonykor ünnepelt esemény azonban azt tárja elénk, hogy Isten igent mond erre a világra, hűségesen szereti, szereti még a bűnösöket is, és magához vonzza őket. Isten az élet barátja. Az ember élete egy adott pillanatban kezdődik, de a testi halál ellenére örökké tart, mert a halál után jön az örök élet. Az Isten szeretete ugyanis hűséges. A szeretet és annak alkotása örökké megmarad. Az Isten országába torkollik - minden drámájával együtt - az egész világtörténelem.

Mert velünk az Isten, és velünk lesz örökké. Ez a karácsonyi öröm legmélyebb oka. Még valamit azonban hozzá kell vennünk, hogy megértsük: ez az öröm mindenkinek szól.

7 A hetedik elem ugyanis a következő: az Isten Fia szegényen jött el - a *szegények* közé. Nem díszes palotában, hanem istállóban született. Nem nagyurak és írástudók jönnek hozzá, hanem szegény pásztorok. Nem a gazdagok és hatalmasok lesznek kegyeltjei, hanem a szegények. Ezért szól a karácsonyi üzenet mindenkinek, a földkerekség túlnyomó többségét képező, millió és millió szegénynek.

Így eljutottunk karácsony teljes misztériumához. És ez a hatodik és hetedik elem alapozza meg a többi ötöt. Azért szabad önfeledten ünnepelni, mert velünk a szerető Isten. Azért hihetünk a fény győzelmének, mert "Isten világosság, és nincsen benne sötétség" (1Jn 1,5), Jézus pedig "a világ világossága" (Jn 8,12), és aki őt követi, "nem jár sötétben, hanem övé lesz az élet világossága (uo.). Azért bízhatunk a gyermekek látásában, mert Jézus helyesen mondja: "Ha meg nem tértek, és nem lesztek olyanok, mint a kisgyermek, nem mentek be a mennyek országába" (Mt 18,3). Azért örülhetünk minden gyermek születésének, mert Betlehemben megszületett az istengyermek, mindnyájunk üdvözítője. Azért hihetünk az anyai szív üzenetének, mert az Isten mondja az embernek: "Ha egy asszony meg is feledkeznék csecsemőjéről, én akkor sem feledkezem meg rólad" (Iz 49,15). Karácsonykor a Szűzanyát nézzük, a gyermek Jézussal az ölében, ő Isten anyai szeretetének tökéletes tükörképe.

Ezért örülünk tehát karácsonykor. Minthogy pedig ez az öröm Isten öröme, ezért ezt az örömet senki tőlünk el nem veheti.

Nemeshegyi Péter PJ

„Ó, Kulcs...”

Az adventi liturgia gyöngyszemeinek nevezem azokat az „ó antifónákat”, melyeket Karácsony előtti héten imádkozunk. Nem azért kapták ezt a nevet, mert „elavultak, ósdik”, hanem , mert mind a hét Ó hanggal, betűvel kezdődik. Akkor szoktunk így beszélni, amikor nagyon meg vagyunk illetődve, és közben egy nagyot sóhajtunk is. Gyöngyszemnek nevezem, mert mindegyik jelképesen érzékelteti, hogy kit is várunk oly epedve a Szenteste.

Most advent legelején életbevágóan fontos, legalább nekünk, hogy igazi, szép és a szent titkokhoz méltó legyen ez a négy hét. Olyan világban élünk, mely elszakította a családok legtöbbszörét a múlt éltető gyökérzetétől, és ezért egyre többen nem tudnak mit kezdeni évezredek kincseinkkel. Tornádó söpört végig a nyugati világon. Többek között így lett Szent Miklósból virgáccsal fenyegetődző krampuszos télapó,-a feldíszített fenyőfából ünnepek után az út szélére kidobott és meggyalázott szégyenfa. Unokáink ma nem írnak már Jézuskának levelet, és nem bélelik ki vattával a kis jászolt, mert nem ismerik a Szent Családot, Szűz Máriát, Józsefet, de még a kis csacsit sem....

Azt azonban mindenki tudja, különösen a nagy- és kisáruházak, hogy ilyenkor, decemberben megőrül a világ, és boldog, boldogtalan utolsó fillérét is ajándékozásba ontja, mert így illik. Azzal senki sem törődik, akitől megtanulta a világ, hogy mi a titka ennek a már-már elviselhetetlen vásárlási láznak.

Az imádkozó ember az egyetlen, aki ezt a titkot meg tudja fejteni. Az ó antifónák egyike kulcsnak , a másik gyökérnek nevezi a Megváltót. Többek között ezeket mondja: „Ó kulcs! Amit te megnyitottál, azt senki be nem zárja,-amit te bezártál, azt senki ki nem nyitja. Jőjj, szabadítsd ki a börtönből a foglyokat, akik a sötétségben ülnek”.

Ha nem akarunk a szekularizált, hitevedlett világ foglyai lenni, ha hallani szeretnénk a Rorate és a Stille Nacht, heilige Nacht dallamát, ha ismét énekelni szeretnénk unokáinkkal éjféle misén a Mennyből az angyalt, akkor ki kell törnünk a liberalizmus börtönéből, és az adventi, karácsonyi titkok zárát hitünk kulcsával kell kinyitnunk. Minél terebélyesebb, viharoktól tépázottabb egy nemes fatörzs, annál mélyebbre hatolnak a gyökerei. A „megfogyva bár, de törve nem” igézetében éli a maga évezredek életét a magyar karácsony. Ami eddig elképzelhetetlen volt, most valóság: miniszterek, polgármesterek gyűjtanak adventi gyertyát, melynek lángját nem tudta kioltani a legvéresebb diktatúra sem.

Egymás kezét megfogva induljunk Názáretből Betlehembe. Legyünk kegyelemmel teljes Máriák, és segítőkész Józsefek, hogy újból hívő lélekkel imádkozhassa családunk az Üdvözlégy Máriát.

Szabolcs atya

Ministráns foglalkozások újra

Először is engedjék meg, hogy bemutatkozzam. Ugyan sokan ismernek már, de többen még nem. Nagy Lilla vagyok, 17 éves. Jelenleg Pécsen a Ciszterci Rend Nagy Lajos Gimnázium és Kollégiumban tanulok. Óvodás korom óta hittanra járok és vallásom gyakorlom.

Általános iskolásként éveken keresztül ministráltam. Még Farkas Béla atya idejében alsós koromban (talán másodikos-harmadikosként) kezdtem. Akkoriban Béla atyánál úgy működött, hogy az ministrálhatott, aki a szombati ministráns foglalkozáson részt vett. Hát én is elhatároztam magam, elmentem egy ilyen szombati alkalomra. Attól kezdve éveken át minden vasárnap szolgáltam az oltárnál.

Sajnos napjainkban vasárnaponként örülhetünk, ha egyáltalán van ministráns az oltárnál. Kérdem én miért? ! Egyszerűen nem értem az okát. Szentmisék végén annyi kisgyermeket lehet látni, akik mennek a pecsétjükért le a sekrestyébe.

Nagymamámmal beszélgettünk úgy általánosságban plébániaközösségünkről, amikor felmerült bennem az ötlet, hogy mi lenne, ha „újraélesztenénk” még Béla atya a idejéből a szombati foglalkozásokat. Ha nem is minden szombaton, de legalább havonta egyszer-kétszer.

Egy-két szót beszélgettem Alexandrával, aki mint hitoktató segítené ezt a foglalkozást, hogy a gyerekeknek még megvan a lelkesedés, ám sok esetben a szülő hátráltatja. Arra kérem a kedves szülőket is, hogy legyenek segítségünkre. Amellett, hogy „tök jó buli” ministrálni, sok lelkiert és támaszt ad a hétköznapokon. Szépen kérem az anyukákat, apukákat, hogy csak EGY maximum két szombatot áldozzanak fel egy hónapjukban, amikor nem délben, hanem esetleg már kilenc órakor felkelnek. (A foglalkozások tervezett kezdési ideje délelőtt fél 10-10 óra lenne, de ez majd az érdeklődőktől függően alakul.) Higgyék el, hogy harmadikos gimnazistaként én is szívesen pihenem ki tizenegyig-délig a hétköznapi fáradalmaim, de ilyenért –csak havonta egyszer – megéri „feláldozni” a délelőtti pihit.

Ezekon a foglalkozásokon, mint mi régi ministránsok szeretnénk, ha megismernék a gyerekek Szent Tarzícusz (A ministránsok védőszentje) életét, elmélyednének a ministráns feladataiban, (a hittan részében Alexandra, mint hitoktató lesz segítségünkre) jobb időben kirándulnánk..és az egyik főcél, (amellett, hogy többen szolgáljanak az oltár mellett) hogy egy „tuti” közösség is kialakuljon! J

Szóval kérem a szülőket, hogy ha gyermekük szívesen kipróbálná a ministrálást és részt venne a foglalkozáson/foglalkozásokon támogassák!

(A foglalkozásokat: Baginé Gaszner Alexandra (hitoktató) és Nagy Lilla tartaná.)

Nagy Lilla